Сборник съдебна практика

ЗАКЛЮЧЕНИЕ НА ГЕНЕРАЛНИЯ АДВОКАТ
G. HOGAN
представено на 8 октомври 2020 година[1]

Дело C-440/19 P

Pometon SpA
срещу

Европейска комисия

„Обжалване — Картели — Европейски пазар на стоманени абразиви — Участие в двустранни и многостранни контакти с цел координиране на цените в Европейското икономическо пространство (ЕИП) — „Хибридно“ производство, отложено във времето — Харта на основните права на Европейския съюз — Член 41 — Принцип на безпристрастност на Комисията — Член 48 — Презумпция за невиновност — Задължение за мотивиране — Единно продължено нарушение — Равно третиране — Правомощие за пълен съдебен контрол“

I. Въведение

1. С жалбата си Pometon SpA (наричано по-нататък „Pometon“ или „жалбоподателя“) иска отмяна на решение на Общия съд на Европейския съюз от 28 март 2019 г., Pometon/Комисия (T-433/16, EU:T:2019:201, наричано по-нататък „обжалваното съдебно решение“). С него Общият съд отменя член 2 от Решение C(2016) 3121 окончателен на Комисията от 25 май 2016 година относно производство по член 101 от ДФЕС и член 53 от Споразумението [за Европейското икономическо пространство (ЕИП)] (Дело AT.39792 — Стоманени абразиви) (наричано по-нататък „спорното решение“) и определя размера на наложената на Pometon глоба на 3 873 375 EUR. При условията на евентуалност Pometon моли Съда да намали размера на тази глоба.

2. Макар че предлагам в настоящото заключение анализът ми да се съсредоточи върху първото и четвъртото основание за обжалване (както и двата правни въпроса, повдигнати от жалбоподателя в подкрепа на тези основания), в рамките на първото основание за обжалване отговорът ми по него ще доведе и до разглеждане на твърденията по второто и третото основание. Последното се отнася до обхвата на задължението за безпристрастност на Комисията в специфичния контекст на т.нар. „хибридно“ производство. От своя страна, четвъртото основание за обжалване се отнася до прилагането на принципа на равенство при изчисляването на глобата в контекста на този вид производство.

3. „Хибридното производство“ е производство, в рамките на което Комисията провежда успоредно процедурата за постигане на споразумение по член 10a от Регламент (ЕО) № 773/2004 на Комисията от 7 април 2004 година относно водените от Комисията производства съгласно членове [101 ДФЕС] и [102 ДФЕС] (ОВ L 123, 2004 г., стр. 18; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 242) в редакцията му, изменена с Регламент (ЕО)

1 Език на оригиналния текст: английски.

№ 622/2008 на Комисията от 30 юни 2008 година относно провеждането на процедури за постигане на споразумение при дела за картели[2] и обикновеното административно производство по член 7 от Регламент (ЕО) № 1/2003 на Съвета от 16 декември 2002 година относно изпълнението на правилата за конкуренция, предвидени в членове [101 ДФЕС] и [102 ДФЕС][3]. Макар това производство вече да е довело до решения на Комисията, чиято законосъобразност е оспорена пред Общия съд (както и в производство по обжалване)[4], всъщност Съдът за първи път ще трябва да разгледа някои от специфичните въпроси, които това „хибридно производство“ повдига.

II. Правен контекст

A. Регламент № 1/2003

4. Член 7, параграф 1 от Регламент № 1/2003 предвижда:

„Когато Комисията, действайки по внесена жалба или по собствена инициатива, установи, че е налице нарушение на член [101 ДФЕС] или [102 ДФЕС], тя може чрез решение да задължи съответните предприятия и сдружението на предприятия да прекратят нарушението. За тази цел тя може да им наложи всякакви поведенчески или структурни принудителни мерки, които са съразмерни на извършеното нарушение и са необходими за действителното прекратяване на нарушението […]“.

5. Член 23, параграфи 2 и 3 от този регламент гласи:

„2. С решение Комисията може да налага санкции на предприятия и на сдружения на предприятия, когато умишлено или поради небрежност:

а) нарушават член [101 или 102 ДФЕС] […]

[…]

За всяко предприятие и сдружение на предприятия, което има участие в нарушението, [глобата] не може да надвишава 10 % от общия размер на оборота му за предходната стопанска година.

[…]

3. При определяне на размера на санкцията се взема предвид както тежестта, така и продължителността на нарушението“.

2 ОВ L 171, 2008 г., стр. 3.

3 ОВ L 1, 2003 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 167.

4 Тук могат да се споменат решения на Общия съд от 20 май 2015 г., Timab Industries и CFPR/Комисия (T-456/10, EU:T:2015:296) (в производството по обжалване — решение на Съда от 12 януари 2017 г., Timab Industries и CFPR/Комисия (C-411/15 P, EU:C:2017:11) и от 10 ноември 2017 г., Icap и др./Комисия (T-180/15, EU:T:2017:795) (в производството по обжалване — решение на Съда от 10 юли 2019 г., Комисия/Icap и др. (C-39/18 P, EU:C:2019:584).

Б. Регламент № 773/2004

6. Член 10а от Регламент № 773/2004, озаглавен „Процедура за постигане на споразумение при дела за картели“, предвижда:

„1. След образуване на производство по член 11, параграф 6 от Регламент [№ 1/2003], Комисията може да определи срок, в рамките на който страните могат да заявят писмено, че имат готовност да започнат разговори за постигане на споразумение с оглед на евентуално подаване на заявления за постигане на споразумение. Комисията не е длъжна да взема под внимание отговорите, които са получени след изтичането на този срок.

[…]

2. Страните, участващи в разговори за постигане на споразумение, могат да бъдат информирани от Комисията за:

а) възраженията, които предвижда да повдигне срещу тях;

б) доказателствата, използвани, за да се определят предвидените възражения;

в) неповерителни варианти на всеки определен достъпен документ, включен в досието по делото към дадения момент, доколкото искане от страната е оправдано, за да се позволи на страната да установи своята позиция относно срок или други специфични аспекти на картела; както и

г) обхвата на възможните санкции.

[…]

В случай че разговорите за постигане на споразумение напреднат, Комисията може да определи срок, в който страните могат да поемат ангажимент да следват процедурата за постигане на споразумение, като подадат заявления за постигане на споразумение, в които отразяват резултатите от разговорите за постигане на споразумение и признават своето участие в нарушение на член 101[ДФЕС], както и своята отговорност. […]

3. Когато изложението на възраженията, връчено на страните, отразява съдържанието на техните заявления за постигане на споразумение, писменият отговор на съответните страни на изложението на възраженията, даден в срока, определен от Комисията, следва да потвърди, че изложението на възраженията, адресирано до тях, отразява съдържанието на техните заявления за постигане на споразумение. Тогава Комисията може незабавно да пристъпи към приемане на решение по член 7 и член 23 от Регламент [№ 1/2003] след допитване до Консултативния комитет по ограничителни практики и господстващо положение съгласно член 14 от Регламент [№ 1/2003].

4. Комисията може да реши във всеки момент по време на процедурата изцяло да прекрати разговорите за постигане на споразумение в конкретния случай или по отношение на една или повече страни, ако счете, че няма вероятност да се постигне процедурна ефективност“.

B. Известието относно процедурата за постигане на споразумение

7. Правилата за прилагане на този регламент са закрепени в Известие на Комисията относно воденето на производства за постигане на споразумение с оглед приемане на решения съгласно член 7 и член 23 от Регламент (ЕО) № 1/2003 на Съвета при дела за картели[5] (наричано по-нататък „Известието относно процедурата за постигане на споразумение“).

8. Съгласно точка 32 от Известието относно процедурата за постигане на споразумение, „[в] случай че Комисията реши да компенсира дадена страна за постигането на споразумение в рамките на настоящото известие, тя ще намали размера на глобата с 10 %, след като е бил приложен таван от 10 % в съответствие с Насоките относно метода за определяне на глобите, налагани по силата на член 23, параграф 2, буква а) от Регламент (ЕО) № 1/2003 [(ОВ C 210, 2006 г., стр. 2; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 4, стр. 264, наричани по-нататък „Насоките от 2006 г.“)] […]“.

Г. Насоките от 2006 г.

9. Насоките от 2006 г. установяват методологията, по която Комисията определя глобите, налагани на предприятията и сдруженията на предприятия, когато те умишлено или по непредпазливост са извършили нарушение на разпоредбите на член 101 ДФЕС или член 102 ДФЕС.

10. В точка 37 от Насоките от 2006 г. се уточнява, че „[в]ъпреки че настоящите насоки представляват обща методология за определяне на глобите, особеностите на даден случай или необходимостта да се постигне възпиращ ефект в конкретен случай може да обоснове отклонение от тази методология или от границите, посочени в точка 21“.

III. Обстоятелства, предхождащи спора, и спорното решение

11. Обстоятелствата, предхождащи спора, и основните елементи на спорното решение са изложени в точки 1—21 от обжалваното съдебно решение. Те могат да се обобщят по следния начин.

12. Pometon е италианско дружество, специализирано в обработката на метали. То осъществява дейност на пазара на стоманените абразиви до 16 май 2007 г., когато продава дейността си в този сектор на свой конкурент — френското дружество Winoa SA. Всъщност на тази дата посочената по-горе дейност на Pometon е прехвърлена на Pometon Abrasives Srl — дружество, притежавано от групата Winoa.

13. Стоманените абразиви са хлабави стоманени частици в кръгла (стоманени дробинки със сферична форма) или четвъртита форма (стоманени дробинки с четвъртита форма). Тяхното основно приложение е в сектора на стоманодобива, автомобилостроенето, металургията, нефтохимическата промишленост и каменоделството и те се произвеждат от стоманен скрап.

5 ОВ C 167, 2008 г., стр. 1.

А. Производството по разследване до приемането на решението за споразумение

14. На 16 януари 2013 г. в съответствие с член 2 от Регламент № 773/2004 Комисията започва производство по разследване по член 11, параграф 6 от Регламент № 1/2003 срещу Pometon, групата от САЩ Ervin Industries Inc. (наричана по-нататък „Ervin“), Winoa и германските дружества MTS GmbH и Würth GmbH, с оглед започване на разговори с тях за постигане на споразумение.

15. Петте страни изразяват желание да участват в разговори за постигане на споразумение. Така от февруари до декември 2013 г. между Комисията и всяка от страните са проведени срещи за постигане на споразумение. По време на тези срещи Комисията ги уведомява за възраженията, които предвижда да повдигне срещу тях, и им представя основните доказателства в своята преписка, използвани в подкрепа на потенциалните възражения. Освен това Комисията съобщава на страните и приблизителната оценка на вероятните глоби.

16. През януари 2014 г. в определения срок съответните предприятия представят официалните си искания за постигане на споразумения, с изключение на Pometon, което решава да се оттегли от тази процедура. На 13 февруари 2014 г. Комисията изпраща изложение на възраженията на всяка от страните по предполагаемия картел, а на 2 април 2014 г. приема решение за споразумение C(2014) 2074 окончателен спрямо тях на основание членове 7 и 23 от Регламент № 1/2003 (наричано по-нататък „решението за споразумение“).

Б. Спорното решение

17. На 3 декември 2014 г. Комисията изпраща изложение на възраженията на Pometon. На 25 май 2016 г. тя приема спорното решение на основание членове 7 и 23 от Регламент № 1/2003.

18. С това решение Комисията приема, че в периода от 3 октомври 2003 г. до 16 май 2007 г. Pometon е участвало пряко или чрез свои представители или чрез представители на две свои дъщерни дружества, Pometon España SA и Pometon Deutschland GmbH, в картел, който се състои от споразумения или съгласувани практики с четирите горепосочени други предприятия, а именно Ervin, Winoa, MTS и Würth, основно с цел да се координират цените на стоманените абразиви в цялото Европейско икономическо пространство (наричано по-нататък „ЕИП“).

19. Разпоредителната част на спорното решение гласи:

„Член 1

Pometon SpA е нарушило член 101, параграф 1 [ДФЕС] и член 53, параграф 1 от Споразумението за ЕИП, като е участвало в единно продължено нарушение относно цените в сектора на стоманените абразиви, което се състои в координиране на неговото поведение по отношение на цените и обхваща цялата територия на ЕИП.

Продължителността на нарушението е от 3 октомври 2003 г. до 16 май 2007 г.

Член 2

За посоченото в член 1 нарушение на Pometon SpA се налага глоба от 6 197 000 EUR […]“. [неофициален превод]

20. По същество от спорното решение като цяло следва, че Pometon и другите участници в картела, от една страна, са въвели (по-нататък „първата част от картела“) единен метод на изчисление, който им позволява да постигнат съгласувано увеличаване на цените на стоманените абразиви, основаващ се на индекси за цените на метален скрап (наричан по-нататък „общата надценка за скрап“). От друга страна и едновременно с това те са се договорили (по-нататък „втората част от картела“) да координират поведението си във връзка с продажните цени на стоманените абразиви, прилагани по отношение на отделни клиенти, като са се ангажирали по-специално да не се конкурират помежду си чрез намаляване на цените (съображения 32, 33, 37 и 57 от спорното решение).

21. Що се отнася до квалифицирането на разглежданото нарушение, Комисията счита, че става дума за единно продължено нарушение на член 101 ДФЕС и на член 53 от Споразумението за ЕИП. Всъщност не само всички антиконкурентни договорености на участниците се отнасяли до координирането на цените и до едни и същи стоки, но и били осъществявани при едни и същи ред и условия през целия период на нарушението, а именно от 3 октомври 2003 г. до 16 май 2007 г., когато Pometon продава своята дейност в сектора на стоманените абразиви на Winoa. На последно място, предприятията, участвали в нарушението, както и лицата, действащи от тяхно име, били до голяма степен едни и същи (съображения 107 и 166 от спорното решение).

22. В крайна сметка според Комисията този картел е имал за цел да ограничи конкуренцията и е оказал значително въздействие върху търговията с разглежданата стока между държавите членки и страните по Споразумението за ЕИП (съображения 142 и 154 от спорното решение).

23. Що се отнася до продължителността на участието на Pometon в нарушението, Комисията определя 3 октомври 2003 г. като начало на това участие. Като се основава на обстоятелството, че Pometon не се е разграничило формално от посочения картел, Комисията приема, че участието му в него е продължило до 16 май 2007 г., дата, на която Pometon е продало своята дейност в сектора на стоманените абразиви на Winoa (съображения 160 и 166 от спорното решение).

24. Въз основа на Насоките от 2006 г. Комисията определя основния размер на глобата на Pometon на 16 % от стойността на продажбите, реализирани от Pometon на пазарите от ЕИП през 2006 г., а именно последната пълна година от участието му в разглежданото нарушение, преди да продаде дейността си със стоманените абразиви на своя френски конкурент.

25. Този процент отразява основна ставка от 15 %, увеличена допълнително с 1 %, за да се отчете географският обхват на нарушението в рамките на цялото ЕИП. След това променливата част на основния размер на глобата е увеличена с допълнителна фиксирана сума в размер на 16 % с цел възпиране на предприятията да сключват споразумения за координиране на цените в съответствие с точка 25 от Насоките от 2006 г. (съображение 220 от спорното решение).

26. Накрая, в приложение на точка 37 от Насоките от 2006 г. — разпоредба, която позволява на Комисията да се отклони от методологията, предвидена в тези насоки, когато това е оправдано от „особеностите на даден случай“ — тази институция адаптира коригирания основен размер на глобата (съображения 228—231 от спорното решение), като го намалява с 60 %.

27. В крайна сметка, както е видно от член 2 от спорното решение, след това изчисление размерът на наложената на Pometon глоба възлиза на 6 197 000 EUR.

IV. Производството пред Общия съд и обжалваното съдебно решение

28. На 3 август 2016 г. жалбоподателят подава жалба в секретариата на Общия съд с главно искане да бъде отменено спорното решение, а при условията на евентуалност — да бъде намалена наложената с него глоба.

29. Жалбоподателят излага пет основания в подкрепа на жалбата си.

30. Първото основание е нарушение на принципа на безпристрастност на производството, на принципа на презумпцията за невиновност и на правото на защита, тъй като Комисията вменила на жалбоподателя конкретни прояви още в решението за споразумение, с което обусловила обвиненията, отправени впоследствие срещу него в спорното решение.

31. Второто основание е нарушение на член 101 ДФЕС и на член 53 от Споразумението за ЕИП, недостатъчни и противоречиви мотиви, както и нарушение на правото на защита и на правилата относно тежестта на доказване, тъй като Комисията му вменила, без необходимите доказателства, участие в картел, в който той в действителност никога не е участвал.

32. Третото основание е нарушение на член 101 ДФЕС и на член 53 от Споразумението за ЕИП, тъй като Комисията приела, че картелът представлява ограничение на конкуренцията с оглед на целта.

33. С четвъртото си основание Pometon оспорва продължителността на участието си в картела.

34. Накрая, с петото си основание в подкрепа на искането си за отмяна или намаляване на размера на глобата Pometon изтъква неизпълнение на задължението за мотивиране, както и на принципите на пропорционалност и на равно третиране, що се отнася до извънредното адаптиране на основния размер на глобата, направено от Комисията в съответствие с точка 37 от Насоките от 2006 г.

35. С обжалваното съдебно решение Общият съд отхвърля твърденията по първите четири основания, но приема петото повдигнато пред него основание. С оглед на това той отменя член 2 от спорното решение и намалява наложената на Pometon глоба от първоначалната сума от 6 197 000 EUR на 3 873 375 EUR.

V. Искания на страните и производство пред Съда

36. С жалбата си в настоящото производство жалбоподателят иска от Съда:

– да отмени обжалваното съдебно решение и спорното решение,

– при условията на евентуалност, да отмени обжалваното съдебно решение и да намали размера на наложената на жалбоподателя глоба, и във всички случаи да намали тази глоба, и

– да осъди Комисията да заплати съдебните разноски по настоящото производство и по производството пред Общия съд.

37. Комисията иска от Съда:

– да отхвърли жалбата като частично недопустима и частично неоснователна,

– да осъди жалбоподателя да заплати съдебните разноски,

VI. Жалбата

38. В подкрепа на настоящата си жалба жалбоподателят изтъква четири основания. По първото си основание за обжалване Pometon изтъква нарушение на принципа на безпристрастност на производството и на принципа на презумпцията за невиновност. По второто си основание за обжалване Pometon поддържа, че Общият съд е приложил неправилно принципите относно тежестта на доказване и принципа на презумпцията за невиновност и изложил противоречиви или недостатъчни мотиви. При условията на евентуалност последните твърдения са изтъкнати и в подкрепа на третото основание за обжалване, за да се постигне намаляване на наложената глоба с оглед продължителността на участието на Pometon в картела. Накрая, по четвъртото си основание за обжалване Pometon твърди нарушение на принципа на равенство при определянето на размера на глобата и излагане на противоречиви или недостатъчни мотиви в това отношение.

39. Правните въпроси, които Съдът иска да бъдат разгледани в настоящото заключение, са повдигнати по първото и четвъртото основание за обжалване. Ето защо ще се съсредоточа, първо, върху обхвата на задължението на Комисията за безпристрастност и второ, върху прилагането на принципа на равенство при изчисляването на размера на глобата, но както е посочено в уводната част на настоящото заключение, в специфичния контекст на т.нар. „хибридно“ производство.

А. По първото основание за обжалване, свързано с принципа на безпристрастност на производството и с презумпцията за невиновност

1. Доводи на страните

40. С първото си основание за обжалване Pometon изтъква, че в точки 63—103 от обжалваното съдебно решение Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, като не е констатирал, че Комисията е нарушила принципа на безпристрастност на производството и презумпцията за невиновност. По този начин самият Общ съд нарушил принципа на безпристрастност и презумпцията за невиновност.

41. Според Pometon в производството, в което е прието спорното решение, е допуснато нарушение, довело до неговата незаконосъобразност. Това нарушение произтичало от решението за споразумение, което, макар да се отнася до други участници в предполагаемия картел, различни от Pometon, посочва последния в съображения 26, 28, 29, 31 и 36—38.

42. В решението за споразумение Комисията вменила определено поведение на Pometon, което, противно на извода на Общия съд в точка 103 от обжалваното съдебно решение, накърнило нейната възможност да направи безпристрастна преценка в рамките на производството, приключило с приемането на спорното решение. Така Общият съд нарушил релевантната съдебна практика, и по-специално решение на Европейския съд по правата на човека (наричан по-нататък „ЕСПЧ“) от 27 февруари 2014 г., Karaman с/у Германия (EC:ECHR:2014:0227JUD001710310, наричано по-нататък „решението Karaman“), и решение на Общия съд от 10 ноември 2017 г., Icap и др./Комисия (T-180/15, EU:T:2017:795, наричано по-нататък „решението Icap на Общия съд“).

43. Според Pometon Общият съд е обосновал този извод със съображения от формален характер и по същество.

44. Що се отнася до формалния аспект, в точка 65 от обжалваното съдебно решение Общият съд приема, че не е налице нарушение на презумпцията за невиновност и на принципа на безпристрастност, поради факта че в бележка под линия 4 от решението за споразумение Комисията изрично изключва вината на Pometon. Pometon обаче счита, че от решението Karaman и решението Icap на Общия съд следва, че проявената предпазливост при формулировката, като бележка под линия 4 от решението за споразумение, не е достатъчна, за да се избегнат недоразумения относно отговорността на предприятието, което е извън обхвата на съответното решение.

45. По същество в точка 85 от обжалваното съдебно решение Общият съд се позовавал на решението Karaman, съгласно което следва да се провери дали упоменаванията в решението за споразумение на поведението на Pometon са били необходими за установяване на отговорността на адресатите на това решение. В точки 79, 81 и 83 от обжалваното съдебно решение Общият съд констатирал, че Комисията е действала в съответствие с тази съдебна практика. В тези точки обаче той не спазил критериите, посочени в точка 64 от решението Karaman, съгласно които, за да бъдат в съответствие с презумпцията за невиновност, упоменаванията трябва да са необходими или от съществено значение за преценката на вината на подсъдимите. Общият съд обаче приел упоменавания, които не са необходими, но „могат да бъдат обективно полезни“ или „предназначени единствено за установяване на отговорността“ на страните, които са сключили споразумение по делото.

46. В този контекст жалбоподателят поддържа, че за да се установи нарушение на член 6, параграф 2 от Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи, подписана в Рим на 4 ноември 1950 г. (наричана по-нататък „ЕКПЧ“), е достатъчно мотивите на решението за споразумение да навеждат на мисълта, че Комисията счита съответното предприятие за виновно или че упоменаването поражда съмнения относно наличието на евентуално преждевременно произнасяне. Освен това Pometon счита, че противно на постановеното от Общия съд в обжалваното съдебно решение, отхвърляйки решението Icap на същия съд, фактът, че упоменаванията на Pometon евентуално не съдържат никаква правна квалификация, е ирелевантен. Накрая, според жалбоподателя изводът, че Комисията се произнесла преждевременно спрямо него, следва ясно от текста на предложението за споразумение, което квалифицира някои действия, вменени на Pometon, като „картел[и]“ или „антиконкурентен контакт“.

47. Според Комисията това основание за обжалване е недопустимо, тъй като се отнася до преценката на фактите от Общия съд (без обаче да се твърди, че те или доказателствата са изопачени) или повтаря вече изтъкнати пред Общия съд доводи, а доводите относно предложението за споразумение представляват ново оплакване. При всички положения Комисията счита, че твърденията по първото основание за обжалване са неоснователни, тъй като Общият съд приложил правилно спрямо настоящия случай съдебната практика, установена с решението Karaman и решението Icap на Общия съд.

2. Анализ

а) По допустимостта но първото основание за обжалване

48. Комисията твърди, че първото основание за обжалване е недопустимо главно защото то се отнася до преценката на фактите или повтаря вече представени пред Общия съд доводи.

49. В това отношение следва да се отбележи, че съгласно постоянната практика на Съда от член 256 ДФЕС и член 58, първа алинея от Статута на Съда на Европейския съюз произтича, че единствено Общият съд е компетентен, от една страна, да установява фактите освен в случаите, когато неточността на направените от него фактически констатации следва от представените

пред него материали по делото, и от друга страна, да преценява тези факти. Когато Общият съд е установил или преценил фактите, на основание член 256 ДФЕС Съдът е компетентен да упражнява контрол върху правната квалификация на тези факти и правните последици, които Общият съд е извел от тях. Следователно Съдът не е компетентен да установява фактите, нито по принцип да проверява доказателствата, които Общият съд е приел в подкрепа на тези факти. Ето защо освен в случай на изопачаване на доказателствата тази преценка не представлява правен въпрос, който в това си качество подлежи на контрол от Съда [6].

50. От друга страна, вярно е и че е недопустима жалбата, която само възпроизвежда вече изложените пред Общия съд основания и доводи, в това число и основаните на изрично отхвърлени от този съд фактически обстоятелства. Всъщност подобна жалба реално представлява просто искане за преразглеждане на подадената пред Общия съд искова молба или жалба, което е извън компетентността на Съда. За сметка на това, когато жалбоподателят оспорва тълкуването или прилагането на правото на Съюза от страна на Общия съд, разгледаните в първоинстанционното производство правни въпроси могат отново да бъдат обсъдени в хода на производството по обжалване. Всъщност, ако жалбоподателят не може по този начин да основе жалбата си на вече изложени пред Общия съд основания и доводи, посоченото производство отчасти би се обезсмислило [7].

51. В случая с доводите си в подкрепа на първото основание за обжалване Pometon по същество твърди, че Общият съд е нарушил принципа на безпристрастност на производството и принципа на презумпцията за невиновност, като е приложил неправилно изводите от решението Karaman и от решението Icap на Общия съд.

52. Струва ми се, че тези твърдения трябва да накарат Съда да разгледа приложимостта на въпросните решения в рамките на хибридното производство и по този начин евентуално да упражни контрол върху правната квалификация на фактите, направена от Общия съд, и правните последици, които той е извел от тях, с оглед на тази съдебна практика.

53. При тези обстоятелства, макар някои от доводите на Pometon да поставят под въпрос направените от Общия съд фактически констатации или да са сходни с някои вече изложени пред Общия съд доводи, първото основание за обжалване все пак повдига въпроси, свързани с направеното от този съд тълкуване и прилагане на правните норми, и следователно се отнася до правни въпроси, които подлежат на контрол от Съда в производството по обжалване. Следователно повдигнатото от Комисията възражение за недопустимост на първото основание за обжалване може да бъде прието само по отношение на искането, свързано с нейното предложение за споразумение.

54. Действително този довод е изтъкнат от Pometon за първи път на етапа на обжалването. Следователно по силата на член 127, параграф 1 от Процедурния правилник, приложим съгласно член 190, параграф 1 от същия правилник в производството по обжалване, това представлява ново правно основание, което е недопустимо, след като не почива на правни или фактически обстоятелства, установени в хода на производството [8].

6 Вж. в този смисъл решения от 14 декември 2017 г., EBMA/Giant (China) (C-61/16 P, EU:C:2017:968, т. 33), и от 13 септември 2018 г., ANKO/Комисия (C-173/17 P, непубликувано, EU:C:2018:718, т. 23).

7 Вж. в този смисъл решения от 18 януари 2007 г., PKK и KNK/Съвет (C-229/05 P, EU:C:2007:32, т. 32), и от 16 януари 2019 г., Комисия/United Parcel Service (C-265/17 P, EU:C:2019:23, т. 14 и 15).

8 Вж. в този смисъл решения от 18 декември 2008 г., Coop de France Bétail et Viande и др./Комисия (C-101/07 P и C-110/07 P, EU:C:2008:741, т. 110), и от 10 април 2014 г., Areva и др./Комисия (C-247/11 P и C-253/11 P, EU:C:2014:257, т. 72).

б) По основателността на първото основание за обжалване

55. С първото си основание за обжалване Pometon поддържа, че Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото в обжалваното съдебно решение, тъй като не е констатирал, че Комисията е нарушила принципа на процесуална безпристрастност и презумпцията за невиновност. По този начин самият Общ съд нарушил принципа на безпристрастност и презумпцията за невиновност.

56. Няма никакво съмнение, че жалбоподателят може да се позове на тези два принципа в подкрепа на жалбата си.

57. Всъщност, макар Комисията да не може да бъде окачествена като „съд“ по смисъла на член 6 от ЕКПЧ, това не променя факта, че при провеждането на административните производства тя е длъжна да спазва основните права в Съюза, сред които е и правото на добра администрация, закрепено в член 41 от Хартата на основните права на Европейския съюз (наричана по-нататък „Хартата“)[9]. Тази разпоредба обаче предвижда, че всеки има право засягащите го въпроси да бъдат разглеждани от институциите на Съюза, в частност безпристрастно. Това изискване за безпристрастност обхваща, от една страна, субективната безпристрастност, в смисъл че нито един от членовете на съответната институция, който се занимава със съответното дело, не трябва да показва, че е взел страна или е лично предубеден, и от друга, обективната безпристрастност, в смисъл че институцията трябва да осигурява достатъчно гаранции, за да е изключено всяко основателно съмнение по този въпрос[10].

58. Освен това презумпцията за невиновност е общ принцип на правото на Съюза, понастоящем закрепен в член 48, параграф 1 от Хартата. Според практиката на Съда принципът на презумпцията за невиновност се прилага в производствата относно нарушения на приложимите за предприятията правила за конкуренция, при които е възможно да бъдат наложени глоби или периодични имуществени санкции[11].

59. В това отношение следва също да се отбележи, че презумпцията за невиновност е прогласена в член 48 от Хартата, който съответства на член 6, точки 2 и 3 от ЕКПЧ, както е видно от разясненията относно Хартата. Затова съгласно член 52, параграф 3 от Хартата член 6, точки 2 и 3 от ЕКПЧ следва да се взема под внимание за целите на тълкуването на член 48 от Хартата като минимален праг на закрила[12].

60. Следователно при тези обстоятелства в рамките на „хибридно производство“, а именно производство, в което Комисията провежда успоредно процедура за постигане на споразумение и обикновено административно производство, е уместно да се вземе предвид решението Karaman, което се отнася до въпроса дали принципът на презумпцията за невиновност, закрилян с член 6, точка 2 от ЕКПЧ, може да бъде нарушен от изявления, съдържащи се в съдебно решение, насочено срещу заподозрени съучастници в отделно производство, което няма задължителни правни последици по отношение на висящо или бъдещо наказателно производство срещу друго лице.

61. Това в още по-голяма степен е релевантно, тъй като самият Съд вече е включил произтичащите от това решение изисквания в собствената си практика по член 48 от Хартата.

9 Вж. в този смисъл решение от 11 юли 2013 г., Ziegler/Комисия (C-439/11 P, EU:C:2013:513, т. 154).

10 Вж. в този смисъл решение от 11 юли 2013 г., Ziegler/Комисия (C-439/11 P, EU:C:2013:513, т. 155).

11 Вж. в този смисъл решения от 22 ноември 2012 г., E.ON Energie/Комисия (C-89/11 P, EU:C:2012:738, т. 72 и 73), и от 16 февруари 2017 г., Hansen & Rosenthal и H&R Wax Company Vertrieb/Комисия (C-90/15 P, непубликувано, EU:C:2017:123, т. 18).

12 Вж. в този смисъл решение от 5 септември 2019 г., AH и др. (Презумпция за невиновност) (C-377/18, EU:C:2019:670, т. 41).

62. Всъщност в решение от 5 септември 2019 г., АН и др. (Презумпция за невиновност) (C-377/18, EU:C:2019:670) Съдът признава, че в решението Karaman ЕСПЧ приема, че принципът на презумпцията за невиновност е нарушен, когато съдебно решение *или изявление на длъжностно лице*, отнасящо се до лице, обвинено в извършване на престъпление, съдържа ясно изявление, направено при липса на влязла в сила присъда, че съответното лице е извършило въпросното престъпление [13].

63. Както отбелязва Съдът, ЕСПЧ също така признава, че в сложните наказателни процеси, в които има няколко заподозрени, които не могат да бъдат съдени заедно, понякога за целите на преценката на вината на подсъдимите се налага националният съд задължително да посочи участието на трети лица, които впоследствие може би ще бъдат съдени отделно. Той обаче уточнява, че ако трябва да се включат факти относно участието на трети лица, съответният съд би трябвало да избягва да дава повече информация, отколкото е необходимо за анализа на юридическата отговорност на лицата, изправени пред него [14].

64. В този контекст Съдът отбелязва, че ЕСПЧ подчертава значението на избора на изрази от съдебните органи, както и на конкретните обстоятелства, при които те са употребени, и на естеството и контекста на въпросното производство [15]. Поради това отново според ЕСПЧ от особено значение са мотивите на съдебните решения по тези дела: те трябва да бъдат формулирани по начин, позволяващ да се избегне потенциално преждевременно произнасяне относно вината на засегнатите трети лица, което би могло да компрометира справедливото разглеждане на повдигнатите им обвинения в отделно производство [16].

65. С оглед на тази съдебна практика Съдът стига до извода, че член 4, параграф 1 от Директива (ЕС) 2016/343 на Европейския парламент и на Съвета от 9 март 2016 година относно укрепването на някои аспекти на презумпцията за невиновност и на правото на лицата да присъстват на съдебния процес в наказателното производство [17] следва да се тълкува в смисъл, че допуска в споразумение, което трябва да бъде одобрено от националния съд, да бъде посочено участието на други обвиняеми освен този, който е сключил споразумението и съответно се е признал за виновен. Това е допустимо, при условие че тези други лица ще бъдат съдени отделно и са спазени две изисквания относно тяхното индивидуализиране. Първо, посочването им е необходимо за определянето на юридическата отговорност на сключилото това споразумение лице и второ, в същото споразумение ясно е указано, че срещу въпросните други лица се води отделно наказателно производство и че вината им не е установена в съответствие със закона [18].

13 Вж. в този смисъл решение от 5 септември 2019 г., АН и др. (Презумпция за невиновност) (C-377/18, EU:C:2019:670, т. 43) и решението Karaman (§ 63).

14 Вж. в този смисъл решение от 5 септември 2019 г., АН и др. (Презумпция за невиновност) (C-377/18, EU:C:2019:670, т. 44), и решението Karaman (§ 64).

15 Вж. в този смисъл решение от 5 септември 2019 г., АН и др. (Презумпция за невиновност) (C-377/18, EU:C:2019:670, т. 43), и решението Karaman (§ 63).

16 Вж. в този смисъл решение от 5 септември 2019 г., АН и др. (Презумпция за невиновност) (C-377/18, EU:C:2019:670, т. 44), и решението Karaman (§ 65).

17 ОВ L 65, 2016 г., стр. 1. Съгласно тази разпоредба „[д]ържавите членки вземат необходимите мерки, за да гарантират, че докато вината на заподозрения или обвиняемия не бъде доказана в съответствие със закона, тези лица не се представят като виновни в публични изявления на публичните органи и в съдебни решения, различни от решенията относно въпроса за вината. Това не засяга актовете на обвинението, които имат за цел да докажат вината на заподозрения или обвиняемия, и предварителните решения от процесуално естество, които са взети от съдебните или други компетентни органи и се основават на подозрения или уличаващи доказателства“.

18 Вж. в този смисъл решение от 5 септември 2019 г., АН и др. (Презумпция за невиновност) (C-377/18, EU:C:2019:670, т. 45).

66. В това отношение Съдът добавя, че за да се провери дали е зачетена презумпцията за невиновност, трябва съдебното решение заедно с мотивите към него винаги да се анализира *в неговата цялост* и с оглед на конкретните обстоятелства, при които е постановено. Както отбелязва Съдът, всяко изрично споменаване за невиновността на съобвиняемите в определени пасажи от съдебното решение би се обезсмислило, ако други пасажи от това решение могат да бъдат разбрани като преждевременно изразено становище, че те са виновни[19].

67. Очевидно тази рамка трябва да бъде транспонирана в контекста на „хибридно производство“. Действително тя се основава на тълкуването на член 6, точка 2 от ЕКПЧ от страна на ЕСПЧ и вече е приложена спрямо разпоредба, която транспонира в правния ред на Съюза предвидените в член 48 от Хартата гаранции в сходен контекст, свързан с две производства, които се отнасят до едни и същи факти, но разделени във времето. След като е ясно установено, че презумпцията за невиновност представлява общ принцип на правото на Съюза, закрепен понастоящем в член 48, параграф 1 от Хартата, който се прилага за производствата относно нарушения на правилата на конкуренцията[20], би било непоследователно за хибридното производство да се прилагат други изисквания.

68. При тези обстоятелства не може да се оспори, че в обжалваното съдебно решение Общият съд обръща особено внимание на избора на изрази, използвани от Комисията в решението за споразумение. Той се е погрижил да провери двете посочени по-горе условия, а именно че посочването на Pometon е било необходимо, за да се определи юридическата отговорност на другите предприятия, които са сключили споразумението, и че е ясно указано, че срещу Pometon се води отделно производство и че вината му все още не е установена в съответствие със закона (вж. т. 72, 74, 77, 81, 85 от обжалваното съдебно решение).

69. Що се отнася до второто условие, Общият съд не е допуснал грешка в точки 65, 82 и 83 от обжалваното съдебно решение, като е приел, че в решението за споразумение Комисията ясно е посочила, че Pometon е предприятие, спрямо което се прилага обикновената процедура, но не и процедурата за постигане на споразумение (вж. т. 2.2.5 от решението за споразумение), и че Комисията изрично е изключила отговорността на Pometon в рамките на процедурата за постигане на споразумение (вж. бележка под линия 4 от решението за споразумение).

70. Въпреки това считам, че Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, когато е квалифицирал факторите, които биха могли да обосноват необходимостта Pometon да бъде посочено в решението за споразумение, и правните последици, които е извел от тях в точки 84, 90 и 103 от обжалваното съдебно решение. Стигам до този извод поради следните причини.

71. На първо място, като набляга на формалното съображение, че точките от решението за споразумение, в които се споменава Pometon, не съдържат никаква правна квалификация, Общият съд е извършил формален и ограничен прочит на решението, въпреки че, както вече посочих по-горе, е необходимо този вид решение и мотивите към него да се анализират в тяхната цялост и с оглед на конкретните обстоятелства, при които то е прието.

72. Както самият Общ съд е признал, някои пасажи, които са включени в частта на решението относно фактите, могат все пак съвсем ясно да изразяват позицията на Комисията относно участието на дадено предприятие в процесното противоправно поведение[21]. Без да се стига дотам, принципът на презумпцията за невиновност може вече да е нарушен, ако мотивите на съдебно решение или в настоящия случай — на решението на Комисията, не са формулирани по начин, позволяващ да се избегне потенциално преждевременно произнасяне относно вината на

19 Вж. в този смисъл решение от 5 септември 2019 г., AH и др. (Презумпция за невиновност) (C-377/18, EU:C:2019:670, т. 46).

20 Вж. в този смисъл решения от 22 ноември 2012 г., E.ON Energie/Комисия (C-89/11 P, EU:C:2012:738, т. 72 и 73), и от 16 февруари 2017 г., Hansen & Rosenthal и H&R Wax Company Vertrieb/Комисия (C-90/15 P, непубликувано, EU:C:2017:123, т. 18).

21 Вж. в този смисъл решението Icap на Общия съд, т. 259.

засегнатите трети лица [22]. Действително съгласно практиката на ЕСПЧ принципът на презумпцията за невиновност е нарушен дори когато съдебно решение или изявление на длъжностно лице, отнасящо се до лице, обвинено в извършване на престъпление, *създава впечатлението* — „le sentiment“ съгласно френската версия на решението Karaman — че той или тя е виновен/виновна [23].

73. Разбира се, решението за споразумение трябва да се разглежда цялостно. Например, случайното използване на неудачна дума или израз в документа не означава, че те трябва да се възприемат като повод да се приеме, че има преждевременно произнасяне от автора на решението, ако разумният прочит на решението за споразумение в неговата цялост не позволява такова тълкуване.

74. Прилагайки този принцип към настоящия случай и анализирайки решението за споразумение в неговата цялост, остава впечатлението, че мотивите на Комисията все пак са формулирани по начин, който поражда съмнения относно потенциално преждевременно произнасяне по вината на Pometon, което следователно компрометира справедливото разглеждане на повдигнатите му обвинения в рамките на обикновеното производство.

75. Всъщност, противно на приетото от Общия съд в точка 87 от обжалваното съдебно решение, не може да се изключи, че текстът на съображение 38 от решението за споразумение поражда съмнения за потенциално преждевременно произнасяне относно вината на Pometon, при положение че от една страна, в съображение 49 от решението за споразумение Комисията посочва, че „приема, че Ervin, Winoa и Würth, като са участвали в описаните в точка 4 действия, са участвали в единно продължено нарушение на член 101 от Договора и на член 53 от Споразумението за ЕИП“ [неофициален превод], и от друга страна, споразумението относно основния елемент от това нарушение — общата надценка за скрап, е конкретно описано в съображение 38 от точка 4 от решението за споразумение с формулировка, която включва и Pometon. Впечатлението, че Pometon е участвало в това нарушение, се засилва още повече от съображение 39 от същото решение, в което Комисията посочва, че „участниците в срещата от 3 октомври[— изрично посочени в съображение 38 като Winoa, Ervin и Pometon —] впоследствие са били в контакт с двамата германски производители на стоманени абразиви, а именно MTS и Würth, с оглед на *тяхното включване* в новата система за изчисляване на общата надценка за скрап“ [24] [неофициален превод]. Използването на думата „включвам“ подсказва, че другите три предприятия — без изключение — вече участват в тази система.

76. Съмненията относно вината на Pometon се дължат и на съображение 59 от решението за споразумение, съгласно което „от описаните в точка 4 обстоятелства е видно, че дружествата Ervin, Winoa, MTS и Würth са участвали в хоризонтални антиконкурентни споразумения, които са част от цялостен план, преследващ единна антиконкурентна цел да ограничи конкуренцията по отношение на цените на стоманените абразиви. В рамките на цялостния план, описан в съображения 26—36, Ervin, Winoa, MTS и Würth са координирали поведението си, за да премахнат помежду си несигурността относно цените на пазара на стоманените абразиви“ [неофициален превод].

77. В тези съображения 26—36 от решението за споразумение обаче се посочва по-специално, че „Winoa, Ervin и Pometon са се срещали в Лаго ди Гарда (Италия), за да договорят прилагането от всички тях на единен метод на изчисление на общата надценка за скрап. *Те се съгласяват да използват единна формула* […] След тази среща участниците си разменят няколко електронни съобщения, в които подробно координират въвеждането на новата система за общата надценка

22 Вж. в този смисъл решение от 5 септември 2019 г., АН и др. (Презумпция за невиновност) (C-377/18, EU:C:2019:670, т. 44), и решението Karaman (§ 65).

23 Решението Karaman, § 63.

24 Курсивът е мой.

за скрап и *общата начална дата*“ [25] [неофициален превод]. Също така се посочва, че MTS и Würth „не са участвали в началните етапи на процеса, *когато е сключено споразумението между Winoa, Ervin и Pometon*“ [26], и че „[п]рез цялото времетраене на контактите *страните*[— без никакво изключение по отношение на Pometon —] са координирали и своите дейности по отношение на отделни клиенти“ [27] [неофициален превод].

78. Макар да става въпрос за фактически констатации, тези изявления, които изрично споменават Pometon, все пак са в основата на правната квалификация в съображение 59 от решението за споразумение на наличието на хоризонтални антиконкурентни споразумения.

79. Освен това от мотивите на решението за споразумение не е видно по какъв начин всъщност е било необходимо да се посочва Pometon, за да се определи юридическата отговорност на четирите предприятия, сключили споразумението. Напротив, участието на тези четири предприятия в описаната от Комисията система е било достатъчно за осъществяване на разглеждания картел. Противно на отбелязаното в спорното решение [28], от решението за споразумение не е видно, че Pometon е имало незаменима или дори специфична роля при въвеждането на тази система (например за разлика от Winoa, отговорно за ежемесечното съобщаване на участниците за новата надценка, което освен това от май 2004 г. е публикувало надценката на собствения си уебсайт, както е обяснено в съображение 30 от решението за споразумение).

80. Също така, що се отнася до съображение 37 от решението за споразумение, според мен даденото от Общия съд в точка 88 от обжалваното съдебно решение обяснение също не е убедително. В този контекст Общият съд само заявява, че след като Комисията е приела, че е налице едно продължено нарушение, е било необходимо да се изясни териториалният обхват на картела в неговата цялост. От решението за споразумение обаче не е видно до каква степен участието на Pometon е имало определяща — и следователно „необходима“ по смисъла на решението Karaman — роля по отношение на териториалния обхват на нарушението, въпреки че това предприятие е ясно включено в съображение 37 от решението за споразумение относно географския обхват на споразумението.

81. При тези обстоятелства, анализирайки решението за споразумение в неговата цялост, считам, че в точка 84 от обжалваното съдебно решение Общият съд не е могъл валидно да заключи, че като упоменава Pometon, Комисията не би могла да бъде обективно заподозряна в предрешаване на вината и отговорността на това предприятие в рамките на картела още на етапа на решението за споразумение, на което адресати са четирите други предприятия, участващи в разглеждания картел. Следователно Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, като е приел в точки 90 и 103 от обжалваното съдебно решение, че Комисията не може да бъде упрекната, че е нарушила задължението си за безпристрастност спрямо Pometon и принципа на презумпцията за невиновност в спорното решение.

82. Основанието, свързано с тази грешка при прилагане на правото, обаче не е непременно относимо. Всъщност следва да се припомни, че спорното решение не е решението за споразумение, а решението, прието след обикновената административна процедура, предвидена в член 7 от Регламент № 1/2003. Решението за споразумение не е правното основание за приемане на спорното решение и двете решения са приети в рамките на две отделни и самостоятелни производства. Следователно нарушението на презумпцията за невиновност на Pometon към момента на приемане на решението за споразумение не оказва непременно пряко влияние върху законосъобразността на спорното решение.

25 Съображение 28 от решението за споразумение (курсивът е мой).

26 Съображение 29 от решението за споразумение (курсивът е мой).

27 Съображение 36 от решението за споразумение (курсивът е мой).

28 Вж. например съображения 35 и 36 от спорното решение относно специфичната роля на Pometon за генезиса на картела.

83. Както Общият съд посочва в решението Icap, въпросът дали евентуалната липса на обективна безпристрастност от страна на Комисията е можело да засегне законосъобразността на обжалваното решение, е неразделна част от въпроса дали констатациите в посоченото решение са подкрепени от представените от Комисията доказателства[29]. С други думи, както ясно следва от постоянната съдебна практика, нарушението поради евентуална липса на обективна безпристрастност от страна на Комисията би могло да доведе до отмяна на посоченото решение само ако бъде доказано, че без това нарушение съдържанието на решението е щяло да бъде различно[30].

84. Следователно тази констатация зависи от преценката на другите основания за обжалване, които са изтъкнати от жалбоподателя и са свързани с надлежното установяване на участието му в разглежданото нарушение, а именно второто и третото основание за обжалване. По-нататък ще премина към разглеждането на тези въпроси.

1) По второто основание за обжалване — неправилно прилагане от Общия съд на принципите относно тежестта на доказване, презумпцията за невиновност и наличието на противоречиви или недостатъчни мотиви на обжалваното съдебно решение във връзка с участието на Pometon в първата част от картела

85. С второто си основание за обжалване Pometon по същество твърди, че противно на установеното в точка 129 от обжалваното съдебно решение, в жалбата си, и по-специално в бележка под линия 23 от нея, то е оспорило отговорността си за първата част от картела. От друга страна, Pometon не е съгласно с преценката на Общия съд, според която Комисията надлежно установила, че общата надценка за скрап е била автоматично приложима, в смисъл че Pometon е можело да я прилага, без да получава редовно информация от някой от своите конкуренти. Според Pometon този извод се основава само на вероятността или презумпцията за настъпване на определени събития, както следвало от точки 142, 144 и 145 от обжалваното съдебно решение.

86. Макар да е вярно, че във въпросната бележка под линия Pometon отрича да е участвало в какъвто и да било картел, не може да се пренебрегне фактът, че то все пак изрично признава в отговора си към Съда, че е участвало в срещата на 3 октомври 2003 г. По време на тази среща е постигнато споразумение относно системата на общата надценка за скрап.

87. Именно от тази безспорна отправна точка и въз основа на различните доказателства по преписката, посочени в точки 143—145 от обжалваното съдебно решение, Общият съд стига до извода в точка 160 от същото решение, че участието на жалбоподателя в първата част от картела е доказано. За тази цел, противно на неговите твърдения, Общият съд не се е основал на вероятността или презумпцията за настъпването на определени събития. Напротив, в посочените от Pometon примери Общият съд основава своите констатации на ясно определени доказателства. Едва при второто споменаване, за да отхвърли довода срещу първата констатация, Общият съд използва наречие като „възможно“ в отрицателна форма („не е възможно“ в т. 142 от обжалваното съдебно решение) или израз като „нищо не позволява да се предположи“ (в т. 144).

29 Вж. в този смисъл решението Icap на Общия съд, точка 276.

30 Вж. в този смисъл решението Icap на Общия съд, точка 278.

88. При тези обстоятелства, без дори да се взима предвид фактът, че с второто си основание за обжалване Pometon явно иска от Съда да извърши нова преценка на фактите — за което той не е компетентен в рамките на производството по обжалване освен в случай на изопачаване на доказателствата [31], каквото Pometon не твърди — считам, че от цялостния прочит на точки 129—160 от обжалваното съдебно решение следва, че отговорността на Pometon и участието му в първата част от картела са логически изведени от определен брой съвпадения и улики, които, взети заедно, могат да представляват доказателство за нарушаване на правилата на конкуренцията [32].

89. Ето защо с оглед на гореизложените съображения считам, че Комисията е доказала надлежно участието на Pometon в първата част от картела и че Общият съд не е нарушил принципите, посочени в подкрепа на второто основание за обжалване.

2) По третото основание за обжалване — неправилно прилагане от Общия съд на принципите относно тежестта на доказване и презумпцията за невиновност във връзка с продължителността на участието на Pometon в картела

90. С третото си основание за обжалване, изтъкнато при условията на евентуалност с цел намаляване на наложената глоба, Pometon твърди, че Общият съд е приложил неправилно принципите относно тежестта на доказване и презумпцията за невиновност във връзка с продължителността на участието на Pometon в картела. По същество жалбоподателят поддържа, че Общият съд е разместил тежестта на доказване, като е приел, че Pometon не е представило достатъчно доказателства за прекъсването на картела въпреки липсата на тайни контакти между Pometon и другите участници в картела между 18 ноември 2005 г. и 20 март 2007 г.

91. Не мисля, че Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото в обжалваното съдебно решение в това отношение. Напротив, съгласен съм със съдебната му практика, според която въпросът дали даден период е достатъчно дълъг, за да е налице прекъсване на нарушението, не може да бъде разглеждан абстрактно, а обратно, следва да бъде преценен с оглед на дейността на въпросния картел [33].

92. В настоящия случай обаче в точка 308 от обжалваното съдебно решение Общият съд приема, без това да е надлежно оспорвано, че разглежданият картел се характеризира с автоматичното прилагане на общата надценка за скрап, с тесни връзки между двете части от картела, както и с липсата, извън германския пазар, на структурирана организация на контакти между участниците за осъществяването на координация по отношение на отделни клиенти, като еднократни контакти се провеждат само в случай на несъгласие.

93. От друга страна, от съдебната практика следва, че мълчаливото одобрение на дадена незаконосъобразна дейност, без предприятието публично да се разграничи от нейното съдържание или да съобщи за нея на административните органи, има за последица да насърчи продължаването на нарушението и пречи на разкриването му. Това съучастие съставлява пасивно участие в нарушението и следователно може да ангажира отговорността на предприятието в рамките на единно споразумение. Освен това обстоятелството, че предприятието не прилага резултатите от среща с антиконкурентна цел, не може да изключи неговата отговорност за участието му в картел, освен ако то се е разграничило публично от

31 Вж. в този смисъл решения от 14 декември 2017 г., EBMA/Giant (China) (C-61/16 P, EU:C:2017:968, т. 33), и от 13 септември 2018 г., ANKO/Комисия (C-173/17 P, непубликувано, EU:C:2018:718, т. 23).

32 Вж. в този смисъл решение от 26 януари 2017 г., Комисия/Keramag Keramische Werke и др. (C-613/13 P, EU:C:2017:49, т. 51).

33 Вж. в този смисъл решение от 19 май 2010 г., IMI и др./Комисия (T-18/05, EU:T:2010:202, т. 89), цитирано в точка 305 от обжалваното съдебно решение.

неговото съдържание [34]. В тази връзка при проверката дали дадено предприятие действително се е разграничило, именно разбирането на другите участници в картела за намерението на съответното предприятие има определящо значение, за да се прецени дали последното е имало намерение да се дистанцира от незаконосъобразното споразумение [35].

94. Следователно в случая Общият съд правилно е отбелязал в точка 306 от обжалваното съдебно решение, че въпросът е дали липсата на контакт между Pometon и останалите участници е продължила достатъчна дълго, за да могат последните да разберат намерението на Pometon да прекрати участието си в картела.

95. В този контекст следва да се отбележи, че понятието за публично разграничаване отразява фактическо положение, установено с оглед на конкретния случай от Общия съд предвид определен брой съвпадения и улики, които са му били представени, и след обща оценка на всички релевантни доказателства и улики. След като тези доказателства са редовно събрани и са спазени общите принципи на правото и приложимите процесуални правила относно доказателствената тежест и събирането на доказателствата, само Общият съд може да преценява какво значение да придаде на представените пред него доказателства. Следователно, както вече бе посочено, освен в случай на изопачаване на доказателствата тази преценка не представлява правен въпрос, който в това си качество да подлежи на контрол от Съда [36].

96. В случая следва да се подчертае, че в точка 309 от обжалваното съдебно решение Общият съд най-напред отбелязва, че жалбоподателят не се позовава на нито едно обстоятелство, въз основа на което да се приеме, че тайните контакти все пак са били необходими, за да продължи участието си в картела без прекъсване в периода между 9 юни 2005 г. и март 2007 г. По-нататък, в точка 310 от обжалваното съдебно решение от факта, че Pometon е било в основата на въвеждането на системата на общата надценка за скрап и е допринесло активно за нейното прилагане, Общият съд стига до извода, че отсъствието на жалбоподателя в срещи или тайни контакти през посочения период е нямало да се тълкува от останалите участници в картела като разграничаване от картела. Накрая, в точка 311 от обжалваното съдебно решение Общият съд отбелязва, че обстоятелството, че Pometon е играло активна роля в подготовката на срещата в Милано (Италия), която се провежда на 16 май 2007 г., и не е съобщило на останалите участници в картела за продажбата на дейността си в сектора на стоманените абразиви, потвърждава непрекъснатостта на незаконното поведение на Pometon.

97. Така въз основа на своята преценка на фактите и доказателствата Общият съд заключава в точка 313 от обжалваното съдебно решение, че няма никаква улика за разграничаване на Pometon от картела и че Комисията е доказала надлежно, че Pometon не е прекъсвало участието си в разглежданото единно продължено нарушение.

98. С оглед на тези съображения считам, че с третото основание за обжалване Pometon се опитва поне отчасти да подтикне Съда да замести със собствената си преценка на доказателствата тази, извършена от Общия съд в обжалваното съдебно решение. В това отношение следва да се отбележи, че при разглеждането на спорните доказателства не се установява никакво явно изопачаване. Следователно, доколкото не установявам и грешка при прилагане на правото при преценката на Общия съд относно продължителността на участието на Pometon в разглежданото нарушение, считам, че твърденията по третото основание за обжалване трябва да се отхвърлят отчасти като неоснователни и отчасти като недопустими.

34 Вж. в този смисъл решения от 7 януари 2004 г., Aalborg Portland и др./Комисия (C-204/00 P, C-205/00 P, C-211/00 P, C-213/00 P, C-217/00 P и C-219/00 P, EU:C:2004:6, т. 84 и 85), от 28 юни 2005 г., Dansk Rørindustri и др./Комисия (C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P—C-208/02 P и C-213/02 P, EU:C:2005:408, т. 143 и 144) и от 26 януари 2017 г., Duravit и др./Комисия (C-609/13 P, EU:C:2017:46, т. 136).

35 Вж. в този смисъл решение от 20 януари 2016 г., Toshiba Corporation/Комисия (C-373/14 P, EU:C:2016:26, т. 62).

36 Вж. в този смисъл решение от 20 януари 2016 г., Toshiba Corporation/Комисия (C-373/14 P, EU:C:2016:26, т. 63).

в) Заключение по първото основание за обжалване

99. С оглед на решението за споразумение в неговата цялост стигам до извода, че в точка 84 от обжалваното съдебно решение Общият съд не е могъл валидно да заключи, че като упоменава Pometon, Комисията не би могла да бъде обективно заподозряна в предрешаване на вината и отговорността на това предприятие в рамките на картела още на етапа на решението за споразумение, чиито адресати са четирите други предприятия, участващи в разглеждания картел.

100. Ето защо считам, че Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, като е приел в точки 90 и 103 от обжалваното съдебно решение, че Комисията не може да бъде упрекната в нарушение на задължението си за безпристрастност спрямо Pometon и на принципа на презумпцията за невиновност в спорното решение.

101. Независимо от това считам първото основание за неотносимо. Всъщност липсата на обективна безпристрастност от страна на Комисията на етапа на решението за споразумение не е засегнала законосъобразността на спорното решение, тъй като направените в последното решение констатации сами по себе си са надлежно подкрепени от представените от Комисията доказателства.

102. Така в заключение считам, че твърденията по първото, а също и по второто и третото основание за обжалване следва да се отхвърлят.

Б. По четвъртото основание за обжалване — нарушение на принципа на равенство при определянето на размера на глобата и противоречиви или недостатъчни мотиви в това отношение

1. Доводи на страните

103. С четвъртото си основание за обжалване Pometon изтъква, че в точки 365—396 от обжалваното съдебно решение Общият съд е нарушил принципа на равенство и/или задължението си да мотивира начина, по който е определен размерът на глобата. Така Общият съд приложил към глобата процент на намаление, който не съответства на процентите на намаление, предоставени на страните, които са се съгласили да сключат споразумение.

104. Макар Общият съд да е отменил определената от Комисията глоба поради липса на мотиви и да е преизчислил размера на наложената на Pometon глоба въз основа на точка 37 от Насоките от 2006 г., жалбоподателят счита, че приложеният нов процент на намаление, а именно 75 % вместо 60 %, все още не съответства на процента на намаление, предоставен на другите участници в разглеждания картел [37].

105. Като се основава на изводите на Общия съд, според които индивидуалната отговорност на Pometon, въздействието на неговото неправомерно поведение върху ценовата конкуренция и неговият размер са по-малко значими от тези на Winoa, жалбоподателят твърди, че нарушението, за което носи отговорност, е много по-леко от нарушението на Winoa. При тези обстоятелства Pometon счита, че Общият съд е нарушил принципа на равенство, като е третирал еднакво различни положения. Той трябвало да приложи спрямо него процент на намаление в размер между предоставения от Комисията на Winoa, а именно 75 %, и предоставения на MTS, а именно 90 %.

37 В решението за споразумение Комисията предоставя намаление от 67 % за Würth, от 75 % за Winoa и Ervin и от 90 % за MTS.

106. Според Комисията това основание за обжалване е недопустимо, тъй като с него жалбоподателят иска от Съда да упражни контрол върху основателността на наложената от Общия съд глоба, което не било от неговата компетентност. Според Комисията по съображения за справедливост Съдът не може да замени със своята преценка преценката на Общия съд, който, упражнявайки правомощието си за пълен съдебен контрол, се е произнесъл по размера на глобите, наложени на предприятия за извършени от тях нарушения на правото на Съюза.

107. При всички положения Комисията счита, че твърденията по четвъртото основание за обжалване са неоснователни, тъй като Общият съд приложил правилно правомощието си за пълен съдебен контрол и спазил принципа на равенство, като взел предвид всички фактически обстоятелства. Освен това, като представил подробно изложение на използваната методология и на обстоятелствата, взети предвид в решението му за определяне на размера на глобата, Общият съд мотивирал в достатъчна степен решението, което е приел при упражняване на правомощието си за пълен съдебен контрол.

2. Анализ

а) По допустимостта но четвъртото основание за обжалване

108. Според Комисията твърденията по четвъртото основание за обжалване са недопустими, тъй като жалбоподателят иска от Съда да упражни контрол върху основателността на наложената от Общия съд глоба.

109. Вярно е, че при обжалване на решение на Общия съд Съдът не може, когато се произнася по правните въпроси, по съображения за справедливост да замести преценката на Общия съд, който, упражнявайки правомощието си за пълен съдебен контрол, се е произнесъл по размера на глобите, наложени на предприятия за извършени от тях нарушения на правото на Съюза [38]. Така Съдът би имал основание да установи, че Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото предвид неподходящия размер на глобата, само ако размерът на санкцията е не просто неподходящ, но и прекомерен до степен на непропорционалност [39].

110. Въпреки това, ако с четвъртото си основание за обжалване жалбоподателят иска при условията на евентуалност Съдът да упражни правомощието си за пълен съдебен контрол, за да намали размера на определената глоба, това е така само поради нарушение от страна на Общия съд на принципа на равенство.

111. В това отношение съгласно установената съдебна практика упражняването на пълен съдебен контрол при определянето на размера на глобите не бива да води до дискриминация между предприятията, които са участвали в споразумение, нарушаващо член 101, параграф 1 ДФЕС [40]. Следователно твърдението за нарушение на принципа на равенство от Общия съд е правен въпрос, който може да бъде поставен за разглеждане от Съда в рамките на производство по обжалване.

38 Вж. в този смисъл решение от 22 ноември 2012 г., E.ON Energie/Комисия (C-89/11 P, EU:C:2012:738, т. 125).

39 Вж. в този смисъл решение от 22 ноември 2012 г., E.ON Energie/Комисия (C-89/11 P, EU:C:2012:738, т. 126), и от 26 януари 2017 г., Zucchetti Rubinetteria/Комисия (C-618/13 P, EU:C:2017:48, т. 43).

40 Вж. в този смисъл решения от 10 април 2014 г., Комисия/Siemens Österreich и др. и Siemens Transmission Distribution и др./Комисия (C-231/11 P—C-233/11 P, EU:C:2014:256, т. 105), от 12 ноември 2014 г., Guardian Industries и Guardian Europe/Комисия (C-580/12 P, EU:C:2014:2363, т. 75), и от 18 декември 2014 г., Комисия/Parker Hannifin Manufacturing и Parker-Hannifin (C-434/13 P, EU:C:2014:2456, т. 77).

б) По основателността

112. Първо, съгласно член 23, параграф 3 от Регламент № 1/2003 при определяне размера на глоба, която се налага за нарушение на правото на конкуренцията, се взема предвид както тежестта, така и продължителността на нарушението.

113. В тази връзка от установената съдебна практика следва, че при определянето на размера на глобите трябва да се държи сметка за продължителността на нарушението и за всички фактори, които могат да бъдат взети предвид при преценката на тежестта му, каквито са поведението на всяко от предприятията, изпълняваната от всяко от тях роля при установяването на съгласуваните практики, ползата, която са могли да извлекат от тези практики, размерът им и стойността на съответните стоки, както и рискът, който нарушения от този вид представляват за Европейския съюз [41].

114. Съдът обаче припомня също, че от една страна, тежестта на нарушението трябва да бъде предмет на индивидуална преценка и от друга страна, че няма обвързващ или изчерпателен списък на критериите, които задължително трябва да бъдат взети предвид при преценка на тежестта на нарушението [42].

115. Второ, що се отнася по-специално до същността на четвъртото основание за обжалване, няма никакво съмнение, че Съдът и Общият съд осигуряват спазването на принципа на равно третиране по-специално когато става въпрос за глоби за нарушения на правото на конкуренцията [43].

116. Действително принципът на равно третиране е общ принцип на правото на Съюза, закрепен в членове 20 и 21 от Хартата. Съгласно постоянната съдебна практика този принцип изисква да не се третират по различен начин сходни положения и да не се третират еднакво различни положения, освен ако това не е обективно обосновано [44]. Освен това, видно отново от постоянната практика, що се отнася до определянето на размера на глобата, прилагането на различни методи за изчисляване не бива да води до дискриминация между предприятията, които са участвали в споразумение или в съгласувана практика в противоречие с член 101, параграф 1 ДФЕС [45].

117. Трето, както вече бе споменато, същият принцип се прилага и за юрисдикциите на Съюза при упражняване на правомощието им за пълен съдебен контрол. Всъщност при упражняването на това правомощие те могат да заменят преценката на Комисията със своята и съответно да отменят, намалят или увеличат наложената глоба [46], като не са обвързани от примерните правила, определени от Комисията в нейните насоки, макар последните да могат да направляват юрисдикциите на Съюза, когато упражняват правомощието си за пълен съдебен контрол [47].

41 Вж. в този смисъл решения от 8 декември 2011 г., Chalkor/Комисия (C-386/10 P, EU:C:2011:815, т. 56), от 26 януари 2017 г., Zucchetti Rubinetteria/Комисия (C-618/13 P, EU:C:2017:48, т. 42), и от 26 септември 2018 г., Infineon Technologies/Комисия (C-99/17 P, EU:C:2018:773, т. 196).

42 Вж. в този смисъл решение от 26 септември 2018 г., Infineon Technologies/Комисия (C-99/17 P, EU:C:2018:773, т. 196 и 198).

43 Вж. в този смисъл решение от 12 юни 2014 г., Deltafina/Комисия (C-578/11 P, EU:C:2014:1742, т. 75).

44 Вж. в този смисъл решения от 11 юли 2013 г., Ziegler/Комисия (C-439/11 P, EU:C:2013:513, т. 132), и от 26 януари 2017 г., Zucchetti Rubinetteria/Комисия (C-618/13 P, EU:C:2017:48, т. 38).

45 Вж. в този смисъл решения от 11 юли 2013 г., Ziegler/Комисия (C-439/11 P, EU:C:2013:513, т. 133), от 12 ноември 2014 г., Guardian Industries и Guardian Europe/Комисия (C-580/12 P, EU:C:2014:2363, т. 62), и от 26 януари 2017 г., Zucchetti Rubinetteria/Комисия (C-618/13 P, EU:C:2017:48, т. 38).

46 Вж. в този смисъл решения от 6 ноември 2012 г., Otis и др. (C-199/11, EU:C:2012:684, т. 62), и от 12 ноември 2014 г., Guardian Industries и Guardian Europe/Комисия (C-580/12 P, EU:C:2014:2363, т. 78).

47 Вж. в този смисъл решение от 21 януари 2016 г., Galp Energía España и др./Комисия (C-603/13 P, EU:C:2016:38, т. 90).

118. При все това, макар Съдът или Общият съд да трябва да преценят сами обстоятелствата по случая и естеството на разглежданото нарушение, за да определят размера на глобата, упражняването на пълен съдебен контрол при определянето на размера на глобите не може да води до дискриминация между предприятията, които са участвали в споразумение или в съгласувана практика в противоречие с член 101, параграф 1 ДФЕС[48].

119. При тези обстоятелства ми се струва, че Общият съд не е допуснал грешка при прилагане на правото, като е приел:

– първо, че в рамките на правомощието му за пълен съдебен контрол може да определи подходящия размер на извънредното адаптиране на основния размер на глобата, като вземе предвид всички обстоятелства по конкретния случай (точка 369 от обжалваното съдебно решение),

– второ, че е обвързан единствено от тежестта и продължителността на нарушението (точка 371 от обжалваното съдебно решение), и

– трето, щом като продължителността е взета предвид в основния размер — което не се оспорва от Pometon — при преценката на тежестта на нарушението е уместно да вземе предвид индивидуалната отговорност на Pometon, способността му да засегне с противоправното си поведение конкуренцията на пазара на стоманените абразиви и неговия размер, както и да сравни за всеки от тези различни фактори с отговорността и индивидуалното положение на другите страни в картела (точка 376 от обжалваното съдебно решение).

120. По този начин Общият съд *формално* е спазил правилата, които уреждат правомощието му за пълен съдебен контрол, като същевременно е запазил a priori равенството между засегнатите предприятия, като спецификата, дължаща се на участието им в процедурата за постигане на споразумение, е взета предвид чрез специалното намаление от 10 %, предвидено в точка 32 от Известието относно процедурата за постигане на споразумение. Въпреки гореизложеното все пак считам, че Общият съд е нарушил принципа на равенство, като е отдал несъразмерно значение на критерия за размера на предприятието при преценката на намаляването на глобата.

121. Всъщност в края на своя анализ на първите два от горепосочените критерии, а именно индивидуалната отговорност на Pometon и конкретното влияние на неговото неправомерно поведение върху ценовата конкуренция, в точка 382 от обжалваното съдебно решение Общият съд заключава, от една страна, че Pometon „за разлика от Ervin и Winoa, но подобно на MTS и Würth, като цяло е играл по-ограничена роля в картела“, и от друга страна, в точка 386 от обжалваното съдебно решение, че сравнението на стойността на конкретните продажби в ЕИП показва, че „тежестта на Pometon в нарушението се оказва четири пъти по-малка, отколкото на Winoa, но е относително близка до тази на MTS и надвишава значително тази на Ervin и Würth“. Следователно единствено с оглед на третия критерий, а именно размера на предприятието, Общият съд отбелязва в точка 390 от обжалваното съдебно решение, че жалбоподателят се е намирал в положение, различно от това на MTS, тъй като неговият оборот от последната пълна година на участие в картела е бил 99 890 000 EUR в сравнение с 25 082 293 EUR за MTS.

122. Общият съд обаче завършва този анализ, като приема в точка 393 от обжалваното съдебно решение, че „справедливата преценка на всички посочени по-горе обстоятелства по случая изисква на Pometon да се предостави извънредно намаление от 75 % от определения […] и коригиран поради смекчаващи обстоятелства […] основен размер на глобата“.

48 Вж. съдебната практика, посочена по-горе в бележка под линия 40.

123. Като предоставя на Pometon същия процент на извънредно намаление като този на Ervin и Winoa, когато въз основа на два от общо три критерия установява, че положението на Pometon е сходно с това на MTS, считам, че Общият съд е нарушил принципа на равенство. Като прилага по непоследователен начин собствения си метод за изчисляване, считам, че Общият съд е създал форма на дискриминация между различните предприятия, участвали в един и същ картел.

124. В това отношение следва да се отбележи, че единственият критерий за разграничаване на положението на Pometon от това на MTS се основава на общия оборот, докато в точки 384 и 392 от обжалваното съдебно решение Общият съд изрично посочва, че основно взетият от Комисията друг критерий в световен мащаб — а именно стойността на конкретните продажби — не е подходящ, тъй като осъществените в ЕИП конкретни продажби отразяват по-адекватно икономическата тежест на това предприятие в нарушението и вредите, които то е причинило на конкуренцията.

125. В допълнение, макар да е вярно, че съгласно постоянната съдебна практика при определянето на глобата може да се вземе предвид както общият оборот на предприятието, който съставлява показател, макар и приблизителен и несъвършен, за големината и икономическата мощ на това предприятие, така и частта от този оборот, която се формира от стоките, предмет на нарушението, и следователно може да бъде показател за мащаба на това нарушение [49], не трябва да се придава несъразмерно значение на този оборот в сравнение с други релевантни фактори [50]. Това обаче е ясната последица, до която Общият съд стига в точка 393 от обжалваното съдебно решение, тъй като процентът на извънредното намаление на глобата на Pometon е същият като този на Winoa, докато поведението на Winoa в разглежданото нарушение е по-сериозно от това на Pometon с оглед на два от трите използвани критерия.

126. При тези обстоятелства с оглед на изложените по-горе съображения стигам до извода, че четвъртото основание, изтъкнато от Pometon в подкрепа на жалбата му, трябва да бъде прието в частта, в която се твърди нарушение на принципа на равно третиране. С оглед на това считам, че жалбата трябва да бъде уважена и че обжалваното съдебно решение трябва да бъде отменено в частта, в която размерът на извънредното намаление се определя на 75 % от основния размер на глобата, а следователно и в частта, в която размерът на наложената на Pometon глоба се определя на 3 873 375 EUR.

VII. Жалбата пред Общия съд

127. В съответствие с член 61 от Статута на Съда, ако жалбата е основателна, Съдът може, в случай че отмени решението на Общия съд, да постанови окончателно решение по делото, когато фазата на производството позволява това.

128. Такъв е настоящият случай, тъй като критерият и обстоятелствата, необходими, за да се прецени размерът на извънредното намаляване на глобата, са изложени от Общия съд, без в това отношение да е допусната никаква грешка при прилагане на правото. Следователно Съдът разполага с цялата необходима информация, за да се произнесе по жалбата.

49 Вж. в този смисъл решения от 12 ноември 2014 г., Guardian Industries и Guardian Europe/Комисия (C-580/12 P, EU:C:2014:2363, т. 54), от 9 юли 2015 г., InnoLux/Комисия (C-231/14 P, EU:C:2015:451, т. 47), и от 7 септември 2016 г., Pilkington Group и др./Комисия (C-101/15 P, EU:C:2016:631, т. 17).

50 Вж. в този смисъл решение от 28 юни 2005 г., Dansk Rørindustri и др./Комисия (C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P—C-208/02 P и C-213/02 P, EU:C:2005:408, т. 257).

129. Що се отнася до намалението на размера на глобата, и по-специално до тежестта на нарушението — Pometon потвърждава, че не оспорва продължителността на нарушението в контекста на четвъртото основание за обжалване [51] — от сведенията, с които разполага Съдът относно петте предприятия, участвали в разглеждания картел, е видно, че положението на Pometon е сходно с това на MTS по отношение на неговата индивидуална отговорност и конкретното влияние на неговото неправомерно поведение върху ценовата конкуренция. Ако обаче се вземе предвид релевантният общ оборот, който указва размера и икономическата мощ на съответните предприятия, оборотът на Pometon е четири пъти по-голям от този на MTS.

130. Въз основа на тези критерии и за да се спази принципът на равенство на участващите в разглеждания картел предприятия, считам, че предоставеното на Pometon намаление на основание точка 37 от Насоките от 2006 г. следва да бъде между 75 % и 90 %, т.е. между предоставения на Winoa процент и предоставения на MTS процент.

131. При тези обстоятелства с оглед на всички фактически и правни съображения по настоящото дело предлагам на Съда да намали размера на наложената на Pometon глоба до размера от 83 %, тоест между размера от 75 % за Winoa и 90 % за MTS. С оглед на това предложено намаление предлагам така намалената глоба да бъде определена на 2 633 895 EUR.

VIII. Съдебните разноски

132. Съгласно член 184, параграф 2 от Процедурния правилник на Съда, когато жалбата е основателна и Съдът се произнася окончателно по спора, той се произнася по съдебните разноски.

133. В съответствие с член 138, параграф 1 от същия правилник, приложим в производството по обжалване по силата на член 184, параграф 1 от него, загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане от спечелилата делото страна. Съгласно член 138, параграф 3 от Процедурния правилник, ако всяка от страните е загубила по едно или няколко от предявените основания, всяка страна понася направените от нея съдебни разноски. Съдът обаче може да реши една от страните да понесе, наред с направените от нея съдебни разноски, и част от съдебните разноски на другата страна, ако обстоятелствата по делото оправдават това.

134. След като жалбата на Pometon е частично уважена, Комисията следва да бъде осъдена да понесе, освен собствените си съдебни разноски, свързани както с първоинстанционното производство, така и с производството по настоящата жалба, и половината от съдебните разноски, направени от Pometon в рамките на тези две производства. Съответно Pometon понася половината от собствените си съдебни разноски, свързани с тези производства.

IX. Заключение

135. С оглед на гореизложеното предлагам на Съда:

– да отмени решението на Общия съд на Европейския съюз от 28 март 2019 г., Pometon/Комисия (T-433/16, EU:T:2019:201) в частта, в която Общият съд е нарушил принципа на равно третиране при изчисляването на размера на наложената на Pometon SpA глоба, определил е процента на извънредно намаление на 75 % от основния размер на глобата, определил е размера на наложената на Pometon глоба на 3 873 375 EUR и е постановил страните да понесат направените от тях съдебни разноски,

51 Точка 31 от отговора на Pometon.

– да намали основния размер на наложената на Pometon глоба до 83 % и съответно да я определи на 2 633 895 EUR,

– да отхвърли жалбата в останалата ѝ част,

– да осъди Европейската комисия да заплати, освен направените от нея съдебни разноски, свързани както с първоинстанционното производство, така и с производството по обжалване, и половината от направените от Pometon в рамките на тези две производства разноски,

– да осъди Pometon да понесе половината от собствените си съдебни разноски, свързани с тези производства.